

ת"פ 2110/05/21 - מדינת ישראל נגד חכם מוסא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2110-05-21 מדינת ישראל נ' מוסא(עציר)

בפני
בעניין: כבוד הנשיא שמואל הרבסט
מדינת ישראל
באמצעות ענף תביעות ירושלים- משטרת
ישראל

המאשימה

נגד

חכם מוסא (עציר)
באמצעות ב"כ עוה"ד י. ג'אבר

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון.

מכתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר הטיעון, עולה כי ביום 24.4.21 בשעה 05:00 לערך הגיע הנאשם שהנו תושב האזור, יחד עם איוב, זהאדה ואדם נוסף, ברכב מסוג יונדאי (להלן: "רכב הליווי"), לרחוב צבי לבנון בירושלים, במטרה לגנוב רכבים מזוג "מזדה".

הנאשם והאחר ירדו מרכב הליווי כשהם מצוידים במכשיר לעקיפת מערכת ההתנעה של הרכב (להלן: "מחשב רכב") ובמברג, ובזמן שאיוב ונוסף המתינו ברכב הליווי בסמוך לרכבים, פרצו הנאשם והאחר שלושה רכבי מזדה.

הנאשם והאחר ניגשו לרכב מזדה השייך למר בן ציון אלקיס ובאמצעות מברג שאחז האחר ניפצו את חלון הרכב וניסו להתניעו ללא הצלחה.

האחר ניגש אל רכב מזדה השייך למר אליהו בנימין, תוך שאחז מברג בידו, באמצעותו ניפץ את חלון הרכב והתניע אותו עם מחשב הרכב.

הנאשם והאחר השאירו את הרכב הראשון מונע ובמקביל ניגשו לרכב המזדה השייך למר ברוך אברהם. האחר ניפץ את חלון הרכב והתניע אותו עם מחשב הרכב והשאיר אותו מונע. מיד ובסמוך ניגשו לרכב המזדה השלישי השייך למר אלכסנדר ברודנו, ניפצו את חלון הרכב והאחר התניע אותו באמצעות מחשב הרכב.

בשלב זה כל אחד מהשלושה נכנס לאחד מרכבי המזדה והם החלו בנסיעה אחרי רכב הליווי ולאחר מכן התפצלו.

הנאשם והאחר נסעו לכיוון מחסום חיזמה כאשר ניידת משטרה דולקת אחריהם. האחר נטש את הרכב וברח רגלית ליישוב אדם, בעוד הנאשם נעצר ברכב סמוך למחסום חיזמה לאחר מרדף קצר.

בגין כך הורשע הנאשם ב-2 עבירות של גניבת רכב בצוותא חדא, סיוע לגניבת רכב והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לפי סעיפים 413ב, 413ב+31 ו-275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

בנוסף הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"א-1952, נהיגה מבלי שהוציא רישיון נהיגה מעולם לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם חדר לישראל שלא כדין, על מנת לחבור לאחרים ולבצע את העבירות של גניבת רכבים, כך שמדובר בעבירות מתוכננות.

הנאשם והאחרים פגעו בערכים מוגנים שעיקרם שמירה על ביטחון הציבור ורכושו והעבירות שביצעו יוצרות תחושה קשה של תסכול וחוסר אונים אצל הנפגעים.

בעבירות הסיוע שהנאשם הורשע בהן, יש משום מתן בטחון למבצע העיקרי שיתכן ובלעדי אותו סיוע לא הייתה גומלת בליבו ההחלטה לבצע את העבירה.

בנוסף, נהיגתו של הנאשם ברכב מבלי שיש לו רישיון נהיגה, כמוה כנשיאת נשק ורק בנס לא הייתה פגיעה בחיי אדם.

לשיטת המאשימה, **המתחם המתאים לכל העבירות נע בין 20 ל-30 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית, ואת הנאשם יש למקם בחלקו **האמצעי** של המתחם בשקלול כל העבירות שביצע.

המאשימה הוסיפה כי אין ליתן אמון בנאשם, אשר התכוון להשלים את ביצוע עבירות תוך ניסיון להימלט מהשוטרים ותפקידו היה ברור ומרכזי, וביקשה להשית על הנאשם מאסר בן 24 חודשים וכן מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים.

הסנגור טען מנגד, כי הנאשם לקח אחריות בהזדמנות הראשונה במהלך החקירה, אין לו עבר פלילי מכל סוג וזוהי פעם ראשונה שהוא נכנס למדינת ישראל. הוא אינו שור מועד, הוא מבין שהוא טעה ולוקח אחריות על מעשיו ולא יחזור על זה. במהלך מעצרו חלה בקורונה והמאשימה לא הצביעה על נזק מיוחד.

הנאשם לא היה דומיננטי בביצוע העבירות אלא נגרר אחר אחרים שהיו תושבי המדינה ועשו בו שימוש. הם אלה שהיו דומיננטיים במהלך ביצוע העבירות והם החזיקו במכשירים.

אשר לנהיגה ברכב, לנאשם יש רישיון נהיגה של הרשות אותו הציג לבית המשפט, כך שהוא לא סיכן את משתמשי הדרך.

הנאשם הוא צעיר בגיר בן 21, עובד כנהג משאית ומבקש להשתחרר מוקדם כדי לסייע למשפחתו.

לעניין מתחמי הענישה, הסנגור טען כי חטיבת התביעות עצמה טוענת בדרך כלל ל- 10 עד 20 חודשי מאסר, אך כאן לא נצמדת למתחמים שלה ומבקשת מתחם גבוה בהרבה.

לשיטת הסנגור, **מתחם העונש ההולם הנכון נע בין עבודות שירות ובעניינו של הנאשם שהוא תושב שטחים מתחיל במספר חודשים ולכן יש להסתפק בתקופת מעצרו.**

לטענתו, בנסיבות תיק זה, כאשר מדובר בנאשם שזהו מעצרו הראשון, כוח ההרתעה של המעצר הוא רב ומשמעותי וככל שבית המשפט יחמיר, תהא השפעה קשה וארוכת טווח של המאסר. עצם העובדה שהנאשם מודה ולוקח אחריות ואומר שיש לו תוכניות, מלמדת שהוא השתקם וצריך לתת לו הזדמנות להוכיח זאת, במיוחד בתקופה קשה זו של מגיפת הקורונה.

הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא מצטער על מעשיו וביקש להקל בעונשו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערך החברתי המרכזי המוגן בעבירות גניבות הרכב, הינו הגנה על זכות הקניין. מדובר בעבירות שהיו לתופעה נרחבת שכונתה בפסיקה "מכת מדינה" נוכח היקפה, הקלות שבביצוע העבירות והנזק הרב שהן גורמות לאלה הנופלים להן קורבן.

נוסף לפגיעה בקניינם של בעלי הרכבים, פוגעת עבירה זו גם בפרטיותם של בעלי הרכבים, כאשר מכוניותיהם נפרצות והרכוש הפרטי המצוי בהן לא אחת מגיע לידיהם של העבריינים. גם שגרת חייהם של בעלי הרכבים מופרת, ונגרמת להם אי נוחות ועוגמת נפש הנובעות הן מחסרון הרכב והן מהתהליכים הנדרשים מהם לאחר מכן- דיווח וטיפול מול המשטרה, חברת הביטוח וגורמים נוספים.

בית המשפט העליון עמד על הערכים המוגנים בעבירה זו ועל הצורך בענישה מרתיעה בע"פ 7163/13 **כסוואני נ' מדינת ישראל** :

"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצידה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחושת הבטחון של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב. . . בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במקרים אלו (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); עניין אבו סבית, לעיל; רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011))."

נסיבות המקרה בענייננו מלמדות על אירוע אחד שמהלכו נגנבו שלושה רכבים. הנאשם הורשע בגין כך במספר עבירות שהן חלק מאותו אירוע, וחומרתו באה לידי ביטוי בהתארגנות המוקדמת לביצוע העבירות- השגת המכשיר ששימש לעקיפת מערכות ההתנעה של הרכבים והחבירה של הנאשם למבצעים האחרים. מדובר בהתארגנות עבריינית שהנאשם לקח חלק מרכזי בביצועה- הנאשם הגיע למקום המצא הרכבים, פרץ אליהם תוך ניפוץ השמשה וניסיון התנעת הרכבים ונהג באחד הרכבים כדי למלטו מישראל.

הנאשם נכנס לישראל בניגוד לחוק, מתוך מטרה לבצע את העבירות ולפגוע באזרחי מדינת ישראל ובקניינם, כך שגם הכניסה לארץ עצמה היא בנסיבות חמורות.

כוח משטרי שהבחין בנאשמים נאלץ לערוך מרדף קצר אחר הנאשם, ובגין כך הורשע הנאשם בהפרעה לשוט. אין להקל ראש במרדפים מסוג זה אשר מסתיימים לא אחת בפגיעה בנפש- ומסכנים הן את הנמלטים עצמם והן את השוטרים. העובדה שהנאשם נהג באותה עת כשאינו בידו רישיון נהיגה -מעצימה אף יותר את פוטנציאל הנזק במרדף זה.

בהתחשב בערכים המוגנים בעבירות הנידונות, בנסיבות האירוע ובענישה הנוהגת במקרים דומים, הרי **שמתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין 12 ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 2000, בן כ-21 שנה כיום.

לזכות הנאשם עומדת הודאתו בעבירות המיוחסות לו עם תחילת ההליך, המלמדת על קבלת אחריות ושיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

עוד עומד לזכותו עברו הנקי, בהיעדר הרשעות קודמות, המעיד כי לפניו אדם צעיר שהסתבכותו זו היא מעידה יחידה וחריגה עבורו.

גילו הצעיר של הנאשם והעובדה שהוא בראשית חייו - גם הם נשקלים בעת גזירת עונשו.

תואר כי הנאשם מבקש לשוב לחייו הקודמים ולעבודתו, אשר מעצרו קטע אותם, וגם בכך התחשבתי בעת גזירת עונשו.

מובן שאל מול נסיבותיו האישיות של הנאשם, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות, הפגיעה בערכים המוגנים ובמספר העבירות שבהן הורשע, ולכן באיזון בין מכלול השיקולים, עונשו של הנאשם ממוקם בחלקו **הבינוני- תחתון** של המתחם המפורט לעיל.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 13 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.

2. 4 חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש, כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או כל עבירה אחרת בה הורשע בהליך זה.

3. קנס בסך 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 31.12.22.

4. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, ע"ת 1,2 ו-4 בכתב האישום. הפיצוי יועבר לקופת בית המשפט עד יום 31.12.22.

5. הנאשם מתחייב בסך 4,000 ₪ שלא לעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע, וזאת תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו.

6. המוצגים, ככל שישנם כאלו- יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ב, 26 דצמבר 2021, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.